

Týždeň od 5. do 11. októbra

NEOČAKÁVANÁ MILOŠŤ

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Joz 2,1–21; 4Moj 14,1–12; Heb 11,31; 2Moj 12,13; Jozua 9; Neh 7,25

ÚVODNÝ TEXT

Pre vieru neviestka Ráchab nezahynula s neveriacimi, lebo v pokoji prijala vyzvedačov. (Heb 11,31)

„Prečo som to urobil znova?“ Táto myšlienka napadla snáď už každému. Ved' sa neopakujú len dejiny a rozhodnutia či zlyhania národov, ale aj každý z nás často opakuje svoje vlastné chyby.

Izrael má pred sebou druhú šancu vstúpiť do zaslúbenej krajiny. Jozua berie túto úlohu mimoriadne vážne. Najprv potrebovali jasne pochopiť, čo ich čaká. Jozua teda vyslal dvoch vyzvedačov, aby priniesli dôležité informácie o krajine, do ktorej majú vstúpiť: aký je obranný systém jednotlivých miest, ako sú na tom vojensky, aké majú zásoby vody a ako sa obyvatelia pozerajú na možný útok spoza Jordánu.

Mohlo by sa zdať, že Božie zaslúbenie o krajine si nebude od Izraelitov vyžadovať žiadne úsilie. Ubezpečenie o Božej podpore však neruší zodpovednosť ľudí. Izraeliti stoja na hraniciach Kanaánu už druhýkrát. Ich očakávania sú veľké. Ale keď boli Izraeliti na hraniciach zaslúbenej krajiny naposledy a pred nimi bola rovnaká úloha, fatálne zlyhali.

Tento týždeň preskúmame dva nesmierne pútavé príbehy z knihy Jozua a pokúsime sa spoznať ich význam pre našu dnešnú vieru. Božia milosť prináša nekonečne veľa spôsobov, ako nás dokáže prekvapiť.

OSNOVA LEKCIE

V druhej lekcii štúdia knihy Jozua sa zameriame na Božiu milosť a „druhú šancu“, ktorú Hospodin ponúka národom i jednotlivcom. Sústredíme sa predovšetkým na prekvapivé prejavy Božej milosti v príbehoch o Ráchab (Joz 2) a Gibeónčanoch (Joz 9) – v nich uvidíme, že Božím zámerom nie je potrestať, ale priviesť k pokániu a záchrane aj tých, ktorí sú ľudsky považovaní za lásky nehodných.

- Joz 2,1; 4Moj 13,1.2: Izrael dostáva novú šancu a milosť (nedeľa)
- Joz 2,2–11: Ráchabina viera a prekvapujúca Božia milosť (pondelok)
- Joz 2,12–21; 2. Mojžišova 12: Znamenie záchrany (utorok)
- Joz 9,1–20: Lesť Gibeónčanov (streda)
- Joz 9,21–27: Spravodlivosť a milosť pre Gibeónčanov (štvrtok)

DRUHÁ ŠANCA

Jozua, syn Núna, poslal tajne zo Šittímu dvoch vyzvedačov s poverením: „Chodte a obzrite si krajinu i Jericho.“ Oni odišli, vošli do domu neviestky menom Ráchab a tam sa zložili. (Joz 2,1)

‘Hospodin povedal Mojžišovi: ²„Pošli mužov preskúmať Kanaán, ktorý dám Izraelitom. Z každého kmeňa pošli po jednom mužovi. Každý z nich musí byť knieža.“ (4Moj 13,1.2)

Prečítaj si texty Joz 2,1 spolu s 4Moj 13,1.2.25–28.33 a 4Moj 14,1–12. Prečo bolo prvým krokom Jozuu práve vyslanie vyzvedačov do zaslúbenej krajiny?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Miesto, odkiaľ sú dvaja špióni vyslaní, hebrejsky *Šittím*, pripomína dve negatívne udalosti z histórie Izraela.

Prvým je tiež „špionážny“ príbeh (pozri 4. Mojžišovu 13), ktorý obsahuje rovnaké základné prvky: poverenie vyzvedačov, ich tajné preniknutie na nepriateľské územie, návrat a podanie správy o zisteniach a rozhodnutie konať na základe správy.

Ďalšia udalosť v Šittíme patrí medzi jedno z najodpornejších modloslužobných odpadnutí od zmluvy, keď sa na podnet Baláma dopustili zhýralosti s moábskymi ženami a uctievali ich modly (4Moj 25,1–3; 4Moj 31,16). V tomto kontexte vytvára názov Šittím mimoriadne napätie. Pôjde o ďalší neúspech na hranici zaslúbenej krajiny? Alebo to povedie k dlho očakávanému splneniu dávneho zaslúbenia?

Prečítaj si texty Ján 18,16–18.25–27 a Ján 21,15–19. Aké paralely môžeme objaviť medzi druhou šancou poskytnutou Izraelitom ako národu a Petrovi ako osobe?

Boh je Bohom druhých šancí (a nielen druhých!). Biblia nazýva druhú šancu (a každú ďalšiu šancu) „milosťou“. Milosť znamená, že dostávame niečo, čo si nezaslúžime. Texty a príbehy Písma sú nasýtené konceptom milosti (porovnaj s Rim 5,2; Ef 2,8 a Rim 11,6). Boh vo svojej milosti ponúka každému hriešnikovi možnosť nového začiatku (Tít 2,11–14). Peter okúsil túto milosť na vlastnej koži. Bol to práve on, kto neskôr nabádal cirkev, aby rástla v milosti (2Pet 3,18). A nielen to. Keď zlyháme, dostávame oveľa viac ako „len“ druhú šancu. Ved' kde by sme boli, keby to tak nebolo?

- **Uvažuj o skúsenosti Izraelitov, keď dostali druhú šancu vstúpiť do Kanaánu, v súvislosti s milosťou, ktorú dostal Peter, keď zaprel svojho Pána. Čo sa z týchto príbehov môžeme naučiť o našom prejavovaní milosti tým, ktorí ju potrebujú?**

APLIKÁCIA

HODNOTA NA NEOČAKÁVANÝCH MIESTACH

²Kráľovi Jericha oznámili: „Pozor, v noci sem prišli muži spomedzi Izraelitov na výzvedy o krajine!“ ³Vtedy kráľ Jericha odkázal Ráchab: „Vyved' mužov, ktorí prišli k tebe a vošli do tvojho domu, lebo prišli na výzvedy o celej krajine.“ ⁴Ona však tých dvoch mužov odvieďa a skryla. Potom povedala: „Tí muži naozaj prišli ku mne, no nevedela som, odkiaľ sú.“ ⁵Keď sa zotmelo a mestská brána sa zatvárala, odišli. Nevieť, kam odišli. Ponáhľajte sa za nimi, ešte ich dohoníte.“ ... ⁸Vyzvedači sa ešte ani neuložili na spánok, keď Ráchab vyšla k nim na strechu ⁹a povedala: „Viem, že Hospodin vám dal túto krajinu. Zachvátil nás strach pred vami a všetci obyvatelia krajiny stratili pred vami odvahu. (Joz 2,2–5.8.9)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečítaj si texty Joz 2,2–11; Heb 11,31 a Jak 2,25. Čo sa z nich dozvedáme o Ráchab?

Ústredným bodom príbehu o Ráchab je lož, ktorá mala ochrániť izraelských vyzvedačov. Keď uvažujeme o jej klamstve, musíme si uvedomiť, že bola súčasťou mimoriadne skazenej spoločnosti. Všeobecná skazenosť viedla napokon k Božiemu rozhodnutiu túto spoločnosť súdiť a odsúdiť (1Moj 15,16; 5Moj 9,5; 3Moj 18,25–28). Je pravda, že Nová zmluva chváli vieru Ráchab. Starostlivé preskúmanie novozmluvných zmienok o jej čine ukazuje, že nikde nenachádzame schvaľovanie jej spôsobu života ani jej klamstva.

Biblický text však veľmi jednoznačne vyzdvihuje jej vieru (Heb 11,31). Ráchab sa totiž rozhodla zdieľať svoj údel s vyzvedačmi, namiesto toho, aby sa držala skazenej spoločnosti, ktorej bola súčasťou. Text Jak 2,25 chváli jej ponuku prichýliť dvoch izraelských vyzvedačov. Oceňuje aj jej rady, ako vyjsť bezpečne z mesta. Boh videl uprostred dekadentnej, skazenej spoločnosti záblesk viery. Aj v živote Ráchab videl Boh vieru, prostredníctvom ktorej ju mohol zachrániť. Využil to, čo bolo v Ráchab dobré. Ráchab prejavila vieru vo Všemohúceho a rozhodla sa patriť k Jeho ľudu. Nikde nečítame, že by Hospodin schvaľoval všetky jej činy a už vôbec nie jej spôsob života. Boh však ocenil výnimočnú odvahu Ráchab a jej odvážnu vieru. Ráchab sa rozhodla pre Boha Izraela a vďaka svojej viere sa stala sprostredkovateľkou záchranu.

Keď videla, čo sa deje, svoju vieru vyjadrila slovami: „Lebo Hospodin, váš Boh, je Bohom hore na nebesiach i dolu na zemi.“ (Joz 2,11) Počuť Kanaánčanku, ktorá vyznáva, že Jahve je jediný Boh, bolo naozaj výnimočné. Za zmienku stojí, že sa táto udalosť odohrala na streche, kde sa pohanovia zvyčajne modlili k svojim nebeským božstvám.

Slová, ktoré Ráchab použila, nachádzame predtým len v kontexte toho, že Boh jediný má právo na to, aby sme Ho uctievali (2Moj 20,4; 5Moj 4,39; 5Moj 5,8). Jej slová svedčia o premyslenom a vedomom rozhodnutí uznať Boha Izraelitov za jediného pravé božstvo. Jej vyznanie dokazuje, že chápe úzky vzťah medzi Božou zvrchovanosťou a súdom, ktorý odsudzuje Jericho na zánik.

Ráchabino morálne rozhodnutie ukazuje, že vo svetle Jahveho súdu existovali len dve možnosti: pokračovať vo vzbure proti Nemu a vystaviť sa tak záhube, alebo sa Mu vo viere podriaďiť. Tým, že sa Ráchab rozhodla pre Boha Izraelitov, stala sa príkladom toho, aký by mohol byť osud všetkých obyvateľov Jericha, keby sa obrátili na Boha Izraela s prosbou o milosť.

NOVÁ VERNOSŤ

¹⁴Muži jej potom povedali: „Vlastným životom ručíme za vás, ak neznadáte našu záležitosť. Keď nám Hospodin dá túto krajinu, preukážeme ti milosrdenstvo a vernosť.“ ¹⁵Potom ich spustila po povraze cez oblok, lebo dom mala na hradbách. Bývala totiž na hradbách. ¹⁶Povedala im: „Chodte do hôr, aby vás prenasledovatelia nestretli, a skrývajte sa tam tri dni, kým sa oni nevrátia. Potom chodte svojou cestou.“ (Joz 2,14–16)

Prečítaj si Joz 2,12–21 a 2Moj 12,13.22.23. Ako nám texty v 2. Mojžišovej pomáhajú pochopiť dohodu medzi vyzvedačmi a Ráchab?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Ráchabina dohoda je zrejmä: život za život a láskavosť za láskavosť. Hebrejské slovo *chesed* (Joz 2,12) má široký význam, ktorý je ťažké vyjadriť jediným slovom. V slovenských prekladoch ho nájdeme preložené podľa kontextu najčastejšie ako „milosrdenstvo“, „milosť“, „láskavosť“, „priazeň“ alebo „dobrodeň“. Vztahuje sa predovšetkým na zmluvnú lojalitu, ale nesie v sebe aj pojem vernosti, milosrdenstva, zhovievavosti a láskavosti.

Slová Ráchab pripomínajú aj text 5Moj 7,12, kde sám Jahve prisahal, že dodrží svoju priazeň („milosť“ Roh.) smerom k Izraelu: „Ak budete tieto právne predpisy počúvať, zachovávať a plniť, Hospodin, tvoj Boh, bude zachovávať zmluvu s tebou a preukazovať ti priazeň [*chesed*], ktorú pod prísahou sľúbil tvojim otcom. (5Moj 7,12)

Je pozoruhodné, že tá istá kapitola (5. Mojžišova 7) hovorí o „ničiacej kliatbe“ (doslova o „zničení zničením“; hebr. *hacharam tacharim*) vyrieknutej voči Kanaánčanom. A zrazu sa v príbehu objavuje Ráchab, Kanaánčanka, ktorá je pod touto kliatbou, a predsa si na základe svojej novej viery nárokuje zaslúbenia, ktoré boli dané Izraelitom. Výsledkom bolo, že sa zachránila.

Prvý obraz, ktorý sa nám nevyhnutne vynorí v súvislosti s rozhovorom vyzvedačov s Ráchab, je *Pascha* konaná v predvečer vyjdenia z Egypta. Aby boli Izraeliti vtedy zachránení, museli zostať vo svojich domovoch a označiť vchody svojich domovov krvou obetovaného baránka.

„Vaším znamením bude krv na domoch, v ktorých bývate. Keď uvidím krv, obídem vás, takže vás zhubná rana nezastihne, keď budem biť Egypt.“ (2Moj 12,13; pozri tiež 2Moj 12,22.23)

„Ľudia mali prejavíť svoju vieru poslušnosťou. To isté platí aj o tých, ktorí veria, že budú zachránení Kristovou krvou. Mali by pochopiť, že v záujme istoty spasenia musia aj sami niečo urobiť. Pred trestom za prestúpenie nás môže zachrániť len Kristus. My sa však potrebujeme odvrátiť od hriechu a poslúchať Boha. Človek je zachránený vierou, nie na základe skutkov. Jeho viera sa však musí prejavíť konkrétnymi skutkami.“ (PP 279; NÚD 133)

V tejto súvislosti bola krv znamením, ktoré ľudí chránilo pred ničivou mocou Božieho anjela. Podobne ako Boh ušetril životy Izraelitov počas poslednej rany v Egypte, tak aj Izraeliti mali zachrániť Ráchab a jej rodinu, keď Jericho zasiahla skaza.

■ Aké posolstvo evanjelia môžeme nájsť v spomenutých dvoch príbehoch? Akú dobrú správu sa z nich môžeme dozvedieť?

APLIKÁCIA

PROTICHODNÉ HODNOTY

⁸Tito však odpovedali Jozuovi: „Sme tvojimi služobníkmi.“ Jozua sa ich opýtal: „Kto ste a odkiaľ prichádzate?“ ⁹Odpovedali mu: „Z ďalekej krajiny prichádzajú tvoji služobníci pre meno Hospodina, tvojho Boha, lebo sme počuli správu o ňom, o všetkom, čo urobil v Egypte, ¹⁰a o všetkom, čo urobil dvom amorejským kráľom za Jordánom: chešbónskemu kráľovi Sichónovi a bašanskému kráľovi Ógovi v Aštaróte. ¹¹Preto nám naši starší a všetci obyvatelia našej krajiny povedali: Naberte si potravu na cestu, chodte im naproti a povedzte im: My sme vaši služobníci, uzavrite teraz s nami zmluvu. ¹²Toto je náš chlieb. Z domu sme si ho vzali na cestu teplý, keď sme sa vybrali k vám, a teraz sa pozrite, zoschol a rozmrvil sa. ¹³Toto sú naše kožené mechy na víno. Keď sme si ich napíňali, boli nové. Pozrite, sú potrhane. Naše šaty a obuv sú zodráté od príliš dlhej cesty.“ ¹⁴Izraelskí muži vzali z ich potravu, ale nepýtali sa na Hospodinov výrok. (Joz 9,8–14)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Prečítaj si text Joz 9,1–20. V čom sa príbeh o Ráchab podobá príbehu o Gibeónčanoch? V čom sa tieto príbehy navzájom odlišujú?

Táto kapitola knihy Jozua sa začína informáciou, že päť kanaánskych kráľov, ktorí vládli väčšinou malým mestským štátom, sa rozhodlo vytvoriť koalíciu proti Izraelitom. Obyvatelia Gibeónu sa však rozhodli uzavrieť s Izraelitmi zmluvu.

Aby sa to Gibeónčanom podarilo, rozhodli sa Izraelitov oklamať. Predstierali, že sú veľvyslancami z ďalekej krajiny. Podľa 5Moj 20,10–18 Hospodin rozlišoval medzi Kanaánčanmi a ľuďmi, ktorí žili mimo zaslúbenej krajiny.

Slovo preložené ako „úskok“ („lest“; Joz 9,4 SEVP) môže mať negatívny význam, ktorý naznačuje zločinecký zámer (2Moj 21,14; 1Sam 23,22; Ž 83,4) alebo pozitívny, ktorý označuje obozretnosť, múdrosť či dôvtip (Prísľ 1,4; Prísľ 8,5.12). V prípade Gibeónčanov sa za ich zradným činom skrýva snaha o vlastnú záchranu. Takéto konanie môžeme označiť ako menej nebezpečné.

Slová Gibeónčanov nápadne pripomínajú vyjadrenie Ráchab. Uznávajú moc izraelského Boha a vyznávajú, že úspech Izraela nie je len dielom človeka. Na rozdiel od iných Kanaánčanov sa nevzbúрили proti Hospodinovmu plánu dať Izraelitom krajinu a priznávajú, že sám Hospodin vyháňa tieto národy pred Izraelom. Správy o vyslobodení z Egypta a víťazstvách nad Sichónom a Ógom podnietili Ráchab a Gibeónčanov, aby sa usilovali o spojenectvo s Izraelitmi. Ale kým Ráchab sa úplne podriadila Bohu Izraela, Gibeóncania sa uchýlili k úskoku. Mojžišov zákon poskytoval opatrenia na rozpoznanie Božej vôle v podobných prípadoch (4Moj 27,16–21). Jozua sa mal opýtať na vôľu Hospodina a vyhnúť sa tak podvodu Gibeónčanov.

Základnou povinnosťou človeka povereného zodpovednosťou viesť Boží ľud je hľadať a poznávať Božiu vôľu (1Par 28,9; 2Par 15,2; 2Par 18,4; 2Par 20,4). Izraeliti však túto povinnosť zanedbali, a preto stáli pred rozhodnutím buď porušiť základné podmienky dobytia krajiny, alebo prisahu urobenú v mene Hospodina.

APLIKÁCIA

- Kedy sa najčastejšie dostávaš do situácie, pri ktorej sa musíš rozhodovať medzi zdanlivo protichodnými biblickými hodnotami?

PREKVAPIVÁ MILOŠŤ

²¹Potom im predstavení povedali: „Nech ostanú žiť!“ Stali sa potom drevorubačmi a nosičmi vody pre celú pospolitosť, ako povedali predstavení. ²²Jozua ich zvolal a prihovril sa im: „Prečo ste nás oklamali, keď ste povedali, že ste zďaleka, hoci bývate medzi nami?“ ²³Preto ste prekliati a zostanete otrokmi – drevorubačmi a nosičmi vody – pre dom môjho Boha.“ ²⁴Oni odpovedali Jozuovi: „Tvojim služobníkom oznámili, že Hospodin, tvoj Boh, prikázal svojmu služobníkovi Mojžišovi odovzdať vám celú krajinu a vykynožiť všetkých obyvateľov krajiny pred vami. Preto sme sa pred vami báli o svoje životy a urobili sme to.“ ²⁵Teraz sme v tvojej moci. Urob s nami, čo uznáš za dobré a správne.“ ²⁶On urobil to, že ich vytrhol z rúk Izraelitov a nepobil ich. ²⁷Jozua ich v ten deň urobil drevorubačmi a nosičmi vody pre pospolitosť a pre Hospodinov oltár dodnes, a to na mieste, ktoré si vyberie Hospodin. (Joz 9,21–27)

Ako sa podľa úvodného textu (Joz 9,21–27) spája v Jozuovom riešení spravodlivosť s milosťou?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Aj keby izraelský ľud chcel zaútočiť na Gibeónčanov, nemohli by ich prenasledovať. Dôvodom bola prísaha starších celého zhromaždenia. Vodcovia Izraela konali podľa princípu, že prísaha je záväzná, okrem prípadov, ak do procesu vstúpi zločin alebo zámerné zlé konanie (Sud 11,29–40). Prísaha zaväzuje, aj keby mala spôsobiť škodu či nepohodlie tomu, kto sa ňou zaviazal.

V Starej zmluve sa dodržiavanie prísahy a obozretnosť pri jej uzatváraní považovali za cnosti zbožných (Ž 15,4; Ž 24,4; Kaz 5,2.6). Neprichádzalo do úvahy, aby ju vodcovia Izraela zmenili alebo vypovedali.

Slávnostnou prísahou, ktorú zložili vodcovia Izraela, bol osud Izraela nerozlučne spojený s osudom Gibeónčanov. Áno, Gibeónčania sa stali prekliati a boli z nich naveky drevorubači a nosiči vody pre Boží dom (Joz 9,23). Zároveň sa však stali neoddeliteľnou súčasťou izraelského spoločenstva. Jozuova odpoveď, na rozdiel od verdiktu vládcov Izraela, ktorí nariadili otroctvo pre „celú pospolitosť“ (Joz 9,21), premenila kľatbu na potenciálne požehnanie pre Gibeónčanov (porovnaj s 2Sam 6,11).

Následné dejiny Gibeónu svedčia o vysokých náboženských výsadách, ktoré mesto požívalo, ako aj o ich lojalite k Božiemu ľudu. Sľub, ktorý dal Izrael, zostal v platnosti po celé generácie, takže keď sa Izraeliti vrátili z babylonského zajatia, Gibeónčania boli medzi tými, ktorí pomáhali pri obnove Jeruzalema (Neh 7,25). Ich konanie bude mať naveky pozitívne dôsledky, ale len a len vďaka Božej milosti. Čo by sa stalo, keby Gibeónčania prezradili svoju totožnosť a podobne ako Ráchab žiadali o milosť? S istotou to nevieme. Nedá sa však vylúčiť možnosť, že ak by sa Izraeliti obrátili na Hospodina, mohol by rozhodnúť o vyňatí Gibeónčanov zo záhuby. Hlavným Božím zámerom nie je trestať hriešnikov, ale viesť ich cestou pokánia a udeliť im milosrdenstvo (porovnaj s Ezech 18,23 a 33,11). Lešť Gibeónčanov treba vnímať ako volanie po Božom milosrdenstve a obracanie sa na Jeho láskavý charakter. K rozhodnutiu zničiť Kanaánčanov viedlo Hospodina ich odmietnutie pokánia a odpor voči Božím zámerom (1Moj 15,16). Boh spoznal v konaní Gibeónčanov ich túžbu po pokoji. Ocenil ich ochotu vzdať sa modlárstva a uctievať jediného pravého Boha.

- Ako môžeš ty sám preukázať milosť niekomu, kto si ju podľa ľudských meradiel „nezaslúži“, podobne ako Boh preukázal svoju milosť Gibeónčanom prostredníctvom Jozuu? V ktorých oblastiach svojho života potrebuješ vyvážiť spravodlivosť milosťou (a naopak)?

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Na úsvite dejín* si v kapitole „V zaslúbenej krajine“ prečítajte stranu 232 (PP 482.483).

Po zmienke o Ráchab a vyzvedačoch o nej zvyšok Starej zmluvy mlčí. Ráchab sa znova objaví až v Ježišovom rodokmeni. Uvádza sa, že sa stala manželkou Salmóna z kmeňa Júda, ktorý bol predkom Boaza, a svokrou ďalšej pozoruhodnej ženy, spomínanej v tom istom rodokmeni, Rút (Mat 1,5; porovnaj s Rút 4,13.21). Svojou vierou v Boha sa neviestka z Jericha, odsúdená na úplnú záhubu, stáva významným článkom v kráľovskej línii Dávida a predkom Mesiáša. Toto je Boh schopný dosiahnuť prostredníctvom viery, aj keby mala veľkosť horčičného zrnka (Mat 17,20; Luk 17,6).

„Jej [Ráchabino] obrátenie nebolo ojedinelým prejavom Božieho milosrdenstva voči modloslužobníkom, ktorí uznali Hospodinovu božskú moc. Početný národ Gibeóncov, bývajúcí v krajine, sa zriekol pohanstva a pridali sa k Izraelcom, čím sa stal účastníkom zmluvných požehnaní. Boh nehľadá na národnostné, rasové či triedne rozdiely. On je Stvoriteľom celého ľudstva, a preto patríme do jednej rodiny a okrem toho nás zjednocuje aj vykúpenie. Kristus prišiel zboriť každú priehradu a dokorán pootvárať všetky chrámové priestory, aby každý človek mal voľný prístup k Bohu. Jeho láska je taká veľká, taká hlboká a taká naplňajúca, že preniká aj na tie najskrytejšie miesta. Vyslobodzuje zo satanského vplyvu tých, ktorých nepriateľ oklamal svojimi zvodmi, a približuje ich k Božiemu trónu obklopenému dúhou zaslúbenia. Kristus nerobí rozdiel medzi Židom a Grékom, medzi otrokom a slobodným.“ (PK 369.370; ZSDT 176)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Ako vnímate otázku „druhej (a ďalšej) šance“? Akú máte s nimi skúsenosť? Ako je možné druhú šancu zneužiť? Na čo si treba dať pozor? Uvažujte napríklad o žene, ktorá žije vo vzťahu naplnenom násilím. Prečo je problematické radiť jej, aby „vydržala“ a dala svojmu mužovi „druhú šancu“, hoci jej utrpenie pokračuje?
2. Diskutujte o Ráchab ako o vzore viery. Ako môžeme oceniť otvorenosť ľudí voči Bohu, aj keď ich životný štýl je ďaleko od biblického ideálu? Ako je možné oceniť ich vieru a zároveň neospravedlňovať niektoré ich praktiky?
3. Jozuovi sa podarilo praktickým spôsobom spojiť spravodlivosť a milosť, aby vyriešil komplikovanú situáciu spôsobenú ľstou Gibeóncanov a vlastnou nedbanlivosťou, keď sa neporadil s Hospodinom. Uvažujte o situáciách vo svojom živote, ktoré si vyžadujú súčasný prejav spravodlivosti a milosti. Ako sa dajú tieto dva zdanlivé „protiklady“ zjednotiť a sklbiť? Čo je na to potrebné?